

156 Före mig

Text och musik: Mai Vodinh, Ingrid Vodinh
Arr: Mattias Ekström Koj

1 Ibland är det som tillvaron helt mist sin glans. Allt står en upp i halsen och man kommer ingenstans.
 2 Man längtar efter något man inte kan förklara. Det alldeles fantastiska, ofattbara.
 3 Man gör så gott man kan som folk gör mest. Det är få som förstår en och alla vet bäst.
 4 Man går här och stretar med allting som snärjer och suckar och klagar och kanske man svärjer.

Man kämpar och man strävar och man undrar ändå, om det verkligen lönar sig att
 Man längtar efter något som inte har ord. Kanske det inte
 Och kroppen känns omöjlig och själen längtar bort, och livet känns så futtigt och
 Man tycker att livet urartar sig. Det måste väl hända nåt

hål - la på.
 finns på vår jord. Fö - re mig, fö - re mig, nå - gon har gått fö - re mig.
 all - de - les för kort.
 un - der-bart för mig!

Fö - re dig, fö - re dig, Je - sus har gått fö - re dig här.